

ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε

Οἱ Ὅσιοί σου Κύριε, ἐξομοιοῦμενοι τοῖς Ἀσωμάτοις, διὰ δεήσεως καὶ ἐγκρατείας, πάθη ἐμείωσαν σαρκὸς, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ διαλάμπαντες, πάντων τὰς καρδίας κατεφώτισαν, αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δαλμάτιος καὶ Ἰσάκιος, ζῆλον ἐνάρετον ἀναλαβόντες, Ἀρείου αἴρεσιν καὶ Νεστορίου, καταβεβλήκασι σαφῶς, καὶ τοῖς ὀρθοδόξοις συμμαχήσαντες, κλέος παρὰ πάντων ἀπηνέγκαντο, αὐτῶν Χριστὲ πρεσβείαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀστέρες στερεώματι, τῷ τῆς ἀσκήσεως ἀναφανέντες, κατεφωτίσατε τῶν μοναζόντων, Πατέρες Ὅσιοι ψυχάς, σκότος τῶν δαιμόνων ἀπελάσαντες, ὅθεν μετὰ τέλος μακαρίζεσθε, πρεσβεύοντες σωθῆναι, ἅπαντας τοὺς τελούντας τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμύιαρα, καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε Καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ δάμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ὑπὸ ἀνόμων, Ὀδυρομένη γοερῶς, Οἴμοι! ἀνεβόα ποθεινότατον, τέκνον, τί σοὶ δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων μὲ ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεος σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίας, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Φαιδροὺς ἀνυμνῶ τῶν μοναστῶν ἀστέρας. Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ἦ κεκομμένη

Φωτὶ τῷ θείῳ φαιδρῶς παριστάμενοι, καὶ τρισηλίου αὐγῆς πάντοτε πληρούμενοι, καὶ θέσει ἀληθῶς, θεούμενοι Μακάριοι, τοὺς πίστει ἐορτάζοντας ὑμῶν τὴν μνήμην τὴν πανίερον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, ἐνθέως καταυγάσατε.

Ἀποσκοποῦντες εἰς μόνα τὰ μένοντα, τὴν τῶν ρέόντων φορὰν, πᾶσαν ἀπεκρούσασθε, καὶ ὄλω τῷ νοῖ, Κυρίῳ προσκολλώμενοι, ἐλίπετε σαρκὸς τὰς ἡδονάς, Πατέρες πανσεβάσμιοι, ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον, αὐγὴν μετεβίβασθητε.

Ἰερωτάταις μελέταις πετρούμενος, Δαλμάτε Πάτερ σοφέ, καὶ καλλωπιζόμενος ταῖς θεαῖς διδαχαῖς, Ἰσακίου τοῦ μάκαρος, ἀνέδραμες, πρὸς ὕψος ἀρετῶν, καὶ στῦλος καὶ ἐδραῖωμα, μοναζόντων γέγονας,

διὸ σὲ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Δεδοξασμένη Θεὸν ἢ κυήσασα, τῆς ἀδοξίας μὲ τῶν παθῶν ἀπάλλαξον, καὶ δὸς μοὶ λογισμὸν, Παρθένε κατανύξεως, καὶ λάμπρον μετανοίας φωτισμὸν, Ἄγνη ἐν διανοίᾳ μου, ὅπως μεγαλύνω σὲ τὴν πάντας μεγαλύνασαν.

ᾠδὴ γ'

Οὐρανίας ἀψίδος

Ἀπλανῆ σὲ ἀστέρα, ἀνατολῆς, Ὅσιε, Πάτερ ὠρμημένον, Ἰσάκιε πάντες ἔγνωμεν, πικρὰς αἰρέσεως, ἐξαφανίζοντα σκότος, καὶ πιστοὺς τοῖς λόγοις σου καταφαιδρύνοντα.

Νοητῶς ἀνατείλας, ταῖς καθαραῖς λάμπυσι, Φαῦστε τῶν ἀγώνων σου, Πάτερ φῶς ἐχρημάτισας, φωτίζων ἅπαντας, τοὺς καθορώντάς σε μάκαρ, καὶ πιστῶς τὸν βίον σου ἐξεικονίζοντας.

Ὑμνω δίας ἀπαύστοις, καὶ προσευχαίς, Ὅσιοι, πάντα τοῦ σώματος πάθη, κατακοιμίσαντες, χάριν ἀκοίμητον, καὶ ἀναφαίρετον πλοῦτον, ἐκ Θεοῦ εἰλήφατε μακαριώτατοι.

Μακροτάτη νηστεία, ὡς Μωϋσῆς, Ὅσιε, σοῦ τὴν καρτερίαν, Δαλμάτε πάσιν ὑπέδειξας, ὠραϊζόμενος, τοῖς ὑπερλάμπροις σου πόνοις, καὶ καλλωπιζόμενος τὴ πολιτεία σου.

Θεοτοκίον

Νοητὴν σὲ λυχνίαν, καὶ φωταυγῆ ἔγνωμεν, ἔνδον δεξαμένην Παρθένε, τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, θεῖον παλάτιον, καὶ ὑψηλότατον θρόνον, ἐν ᾧ ἀνεπαύσατο ὁ ὑπερούσιος.

Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ μὲ στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε».

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν

Τῷ φωτὶ τῆς τριάδος περιφανῶς, πυρσευθέντες Πατέρες φωτοειδεῖς, τὸ σκότος ἐλίπετε, ἡδονῶν τὸ βαθύτατον, καὶ φωστῆρες ἔργοις, ἐνθέοις πυρσεύοντες, τῶν πιστῶν καρδίας, μακάριοι ὤφθητε, ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, γεραίρομεν σήμερον, καὶ συμφώνως κραυγάζομεν, θεοφόροι πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα διέποντα, καὶ ἐκ μαζῶν τεθήλακας τὸν πάντα ἐκτρέφοντα, ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοὶ δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἢ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως ὑψούμενον, θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν πὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίσται, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε

Ὡς πολύφορα κλήματα, τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου γεγόνατε, οἶνον βλύσαντες σωτήριον, καθαρὰς τοῖς πᾶσι κατανύξεως.

Τῆς Συνόδου συνήγορον, Ὅσιε Δαλμάτε σὲ πάντες ἔγνωμεν, τὴν εὐσέβειαν κρατύνοντα, καὶ τοὺς ἀλαζόνας ἐκκρουόμενον.

Ὡς τῶν πάντων προλάμποντα, πάντων ὑπερέχειν φροντιστηρίων σε, θεῖα Σύνοδος ἐθέσπισεν, ἀρεταῖς

ἐνθέοις κλειζόμενον.

Θεοτοκίον

Νυσταγμῶ ἀμελείας με, ὕπνος ἀμαρτίας Ἀγνή κατέλαβε, τὴ ἀγρύπνω ἰκεσία σου, διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ὦδὴ ε'

Ἵνα τί με ἀπόσω

Μετανάστης Ἐφάσ, πρὸς τὴν Βασιλίδα τῶν πόλεων γέγονας, καὶ τῷ θεῷ σπόρω, τὰ γεννήματα ταύτης ἐπλήθυνας, ἐκρίζωσας πᾶσαν, τὴν πονηρὰν Ἀρείου λύμην, ἱερώτατε Πάτερ Ἰσάκιε.

Ὁπαδός, Ἰσακίου, ὥσπερ Ἥλιοῦ Ἐλισσαῖος γεγένησαι, Ἰερὲ Δαλμάτε, μηλωτὴ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, διαρρήσσω ὕδωρ, τῆς πονηρᾶς δαιμόνων βλάβης, καὶ πιστοῖς ὀμαλίζων τὴν πάροδον.

Νόμοις θείοις πειθήσας, νόμους ἀμαρτίας εἰς τέλος ἐξέκλινας, καὶ ὠράθης στῦλος, προηγούμενος θείου συστήματος, θεοφόρε Φαῦστε, καὶ μοναστῶν κανὼν καὶ τύπος, καὶ πιστῶν ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Θεοτοκίον

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πᾶσαι γενεαὶ σὲ δοξάζουσιν ἄχραντε, τὴν ἀγιωτέραν, τῶν Ἀγγέλων σαφῶς χρηματίσασαν, Παναγία Κόρη, διὸ βοῶ, Ἀγιάσόν μου, τὴν ψυχὴν μολυνθεῖσαν τοῖς πάθεσι.

Ὦδὴ ς'

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Συνόμιλος ἀνεδείχθης Ἀγγέλων, τὸν ἐκείνων γὰρ ἐξήλωσας βίον, ἐπὶ τῆς γῆς, διοδεύων Δαλμάτε, καὶ ἐγκρατεία λεπτύνας τὸ σῶμά σου, ἀλείπτῃς τε τῶν μοναστῶν, καὶ κανὼν ἀληθῆς ἀκριβέστατος.

Τῷ ζήλω τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, ὡς Ἡλίας πυρακτούμενος Μάκαρ, ὡς Ἀχαάβ, τὸν προστάτην τοῦ ψεύδους, ἐν παρρησίᾳ, Ἰσάκιε ἠλεγξας, νοσήσαντα τὴν πονηρὰν, τοῦ Ἀρείου ἀφρόνως διαίρεσιν.

Ὁράθητε ὀδηγοὶ πλανωμένων, καὶ λιμένες τῶν πιστῶν σωζομένων, θαυματουργοί, θεοφόροι Πατέρες, Φαῦστε Δαλμάτε καὶ θεῖε Ἰσάκιε, θεράποντες τοῦ Ἰησοῦ, μοναζόντων φωστῆρες ἀείφωτοι.

Θεοτοκίον

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, καὶ παντοιαῖς τῶν ἐχθρῶν ἐπηρείαις, ἐπισκοπή, Παναγία Παρθένε, σωτηριώδει σου τάχος ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασαι ὡς ἀγαθὴ, Θεοτόκε ἐλπίς μου πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τὴν ἐν πρεσβείαις

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμπσαντας ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τὰς αἰρέσεις ἀνατρέψαντας τῇ πίστει, ὕμνοις, Ἰσάκιον εὐφημῆσωμεν, σὺν τῷ Δαλμάτῳ Φαῦστον, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντας, αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Τις ἰκανὸς ἐξείπειν ἀνθρώπων, τῶν Ὁσίων Πατέρων τὰς φαιδρὰς ἀρετᾶς, καὶ τὰ σκάμματα, ζῆλον τὸν θεῖον, τὴν παρρησίαν, τὸ καθαρὸν τοῦ βίου, τὰς θείας πράξεις, ἃς ἐπὶ γῆς ἐξετέλεσαν οὗτοι ὡς Ἄγγελοι; ἀλλ' ὅμως σὺν τούτοις τιμῶμεν τὴν Τριάδα πιστῶς, αὐτοὶ γὰρ ταύτην ἀεὶ φαιδρῶς σὺν Ἀγγέλων χοροῖς λιτανεύουσιν, Αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Δαλμάτου, Φαύστου καὶ Ἰσακίου.

Στίχοι

- Κυκλοῦσιν ἄνδρες εἷς δύο τρεῖς σὸν θρόνον,
- Ὑψιστε, Φαῦστος, Ἰσάκιος, Δαλμάτος, Δαλμάτος,
- Ἰσάκιος τριτάτη θάνον, ἠδέγε Φαῦστος.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Στεφάνου, Πάπα Ῥώμης.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου, Ἡγουμένου Μονῆς τῆς Παταλαραίας.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Σαλώμη, ἡ Μυροφόρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Τῆς σαρκὸς οἶον ἐκκυλισθείσης λίθου,
- Ὁρᾷ Σαλώιμη Χριστὸν, οὐ Χριστοῦ τάφον.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ἡ Ὁσία θεοκλητῶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Θεοκλητῶ τὴν κλήσιν ἔργω δεικνύει,
- Κλητὴ Θεῶ φανεῖσα σαρκὸς ἐκδύσει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'

Παῖδες Ἑβραίων

Ἄνθρακες ὄφθητε τῷ θεῷ, ἀναπτόμενοι πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, καταφλέγοντες μὲν τὴν ὕλην τῆς κακίας, τοὺς δὲ πιστοὺς φωτίζοντες, θεοφόροι εἰς αἰῶνας.

Σάρκα δυσήνιον νηστείας, καθυπέταξας τῷ πνεύματι Δαλμάτε, καὶ κακίαν ἐχθροῦ, κατέκλυσας τοῖς ὄμβροις, τῶν ψυχικῶν δακρύων σου, θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Τέλος μακάριον εὔροντες, τὴν οὐράνιον οἰκεῖτε βασιλείαν, καὶ Ὁσίων χοροῖς, συνήφθητε Πατέρες, μεθ' ὧν βοᾶτε, Κύριε ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ἐστησας ρύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον τεκοῦσα Θεὸν μόνη, Θεοτόκε ἀγνή, ᾧ πίστει μελωδοῦμεν, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ η'

Ἑπταπλασίως κάμινον

Ῥάβδω Σταυροῦ τὴν θάλασσαν, τῶν παθῶν διαρρήξαντες, πᾶσαν Φαραῶ τοῦ νοητοῦ τὴν δύναμιν, ὠλέσατε Ἅγιοι, καὶ μοναστῶν πλυθὸν ἱεράν, γῆν πρὸς ἀπαθείας, μελωδοῦντες ἀπαύστως, εἰλκύσατε Πατέρες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰρετιζόντων ἔπαρσιν, προφανῶν ἐταπείνωσας, πόρρωθεν προβλέψας, τὴν αὐτῶν κατάλυσιν, πτωχοῖς ἐπεκούρησας, καὶ ὁδηγὸς ἐγένου τυφλῶν, γήρους βακτηρία, καὶ χηρῶν προστασία, Δαλμάτε ἀνακράζων, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺ πρὸς τρισὶ τριάκοντα, ἐν ἡμέραις νενήστευκας, αὐθίς τε τοσαύτας, ὑπὲρ φύσιν ὑπνωσας, ἐγρήγορον ἔχων σου, τὸ τῆς καρδίας ὄμμα σοφέ, καὶ τὴ τοῦ Θεοῦ φωταγούμενος αἴγλη, πρὸς ὃν βοᾷς Δαλμάτε, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὁ κατοικήσας Κύριος, τὴν ἀμόλυντον μήτραν σου, ὄλην καθαρὰν, καὶ φωταυγῆ σὲ ἔδειξε, διὸ μολυνθέντα με, τοῖς Ἰοβόλοις δῆγμασι, καὶ ταῖς βλαβεραῖς τῶν ἐναντίων ἐφόδοις, καθάρισον Παρθένη, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τοὺς ἰδῶν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα, Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὦδὴ θ'

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή

Ἴσχυσαν σθένει τοῦ Θεοῦ, δυναμούμενοι ἀνίσχυρον φρύαγμα, τοῦ πολεμήτορος, καταπαλαῖσαι οἱ οὐρανόφρονες, τῶν μοναζόντων ἀρχηγοί, καὶ νῦν κλειζόμενοι, μεταβεβήκασι, πρὸς ἐπαύλεις νοητὰς εὐφραϊνόμενοι.

Ἦφθητε τρίφωτος λαμπάς, τὴν ἀνέσπερον αὐγὴν ἀποπέμποντες, ῥόδα ἀμάραντα, τοῦ Παραδείσου εὐωδιάζοντα, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, Πατέρες τρισόλβιοι, διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν τὴν πανέορτον, πιστῶς ἐορτάζομεν.

Στέφανον ὥσπερ εὐπρεπῆ, περικείμενοι σοφοὶ τὴν ἀπάθειαν, καὶ στολισάμενοι, θείας ἀγάπης τὰ κατορθώματα, εἰς τὸν νυμφῶνα τοῦ Χριστοῦ, χαίροντες εἰσήλθετε, ἀναπαυόμενοι, καὶ τῶν φόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

Ἦστραψε φέγγει νοητῶ, καταυγάζουσα πιστῶν τὰ συστήματα, ἡ θεία μνήμη ὑμῶν, Μάκαρ Δαλμάτε Φαῦστε Ἰσακίε, τῶν μοναζόντων ἀρχηγοί, φωστῆρες παγκόσμιοι, διὸ φωτίσατε, καὶ ἡμῶν τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν καρδίαν μου κακία τυφλώττουσαν, καὶ μὴ εἰς θάνατον παραχωρήσης νῦν ἀφυπνώσαι με, τὸν ἀκαθάρτοις λογισμοῖς, ἀεὶ σκοτιζόμενον, ἵνα δοξάζω σε, εὐχαρίστως Θεοτόκε πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐκὼν, κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος, διὸ τὴν ἄχραντον Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Πατέρες οὐρανόφρονες, καὶ τῶν, Ἀγγέλων σύσκηνοι, Δαλμάτε Φαῦστε συνάμα, τῷ θαυμαστῷ Ἰσακίῳ, μνειάν ἡμῶν πρὸς Κύριον, ποιεῖτε ὃ παρίστασθε, ἀδιαλείπτως Ἅγιοι, τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, λαμπρὰν καὶ πάμφωτον μνήμην.

Θεοτοκίον

Μαρία κυριώνυμε, πολλοῖς κυριευθέντα με, πάθεσι νῦν ψυχοφθόροις, σὺ ἐλευθέρωσον τάχος, καὶ πρὸς δουλείαν ἔλκυσον, τὴν σὴν τε καὶ τοῦ τόκου σου, ἵνα ὑμῶν σὲ ἄχραντε, χρεωστικῶς Θεοτόκε, Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Παρισταμένη Πάναγνε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ βλέπουσα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐπὶ ξύλου, ταθέντα ἄπνουν ἐθρήνεις, καὶ μητρικῶς ὠλόλυξες, δακρύνουσα καὶ λέγουσα, τί τοῦτο τὸ παράδοξον, ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου, Σταυρῷ ταθῆναι ἠνέσχου;

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.